

გილოცავთ საქართველოს დამოუკიდებლობის დღესასწაულს!

ახალგორის მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№5(97)

მაისი

2022 წელი

გამოდის თვეში ერთხელ

საქართველოს ევროპული პრეზენტი არის უალტერნატივო გადაწყვეტილება

ღავით ახლოვრს ივანე მაჩაბლის სახელობის პრემია მიენიჭა

გუვიდობით, ჩვენო თაბუნა!
11

მოზილური იუსტიციის სასლი უკვე მსხეთა-მითიანეთის რაგიონის მოსახლეობასს მოემსახურება

12 მაისს წმინდა მარტლგაღიდაბელი აკლასიან ანდრია პირველწოდებულის საქართველოში შეპოსვლის დღეს აღნიშნავს

ახალდაბის საჯარო სკოლის მოსწავლეები ფრეხეთის დავნილთა დასახლებიდან თბილისში მიიწვიან

26 მაისის თემა: „ევროპისაკენ!“

„ევროპის გზაზე ისტორიული შესაბამელობა ბაჩნდა. ეს გზა ევროპისკენ არ ბახსნილბა უსისხლოდ და მსხვერპლის ბარეშე. ჩვენმა წინაპრებმა ეს გზა ბაკაფეს! ჩვენი საუკუნოვანი მისწრაფება ეფუძნებოდა იმ შებნებას, რომ საერთო ფასეულობები გვაერთიანებდა და გვაკავშირებდა ევროკულ ცივილიზაციასთან და მაშინ, როცა ქართულ რწმენას, იღნებობას და ფასეულობებს ვიცავდით, რიბი დამკჲრობელი იმპერიებისგან, ამ დროს ჩვენ ევროპასაც ვიცავდით“.

სალომე ზურაბიშვილი
საქართველოს პრეზიდენტი
26 მაისი, 2022 წელი, თბილისი

დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი ზეიმი ნერკვანში

საქართველოს ევროკავშირი არჩევანი არის უალტერნატივო გადაწყვეტილება

10 მაისს საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიბაშვილმა, მთავრობის ადმინისტრაციაში, ევროკავშირის წარმომადგენლობის ხელმძღვანელს კარლ ჰარცელს ევროკომისიის კითხვარის მეორე ნაწილი გადასცა, რომელიც ქვეყანამ განსაზღვრულ ვადაზე ადრე შეავსო.

“სიამოვნებით წარმოგიდგენთ კითხვარის პასუხებს. შევსება დავასრულეთ, ჯამში 7 წიგნი გამოვიდა და სიამოვნებით გადმოგცემთ მათ. მოუთმენლად ველით ევროკომისიისა და წევრი სახელმწიფოების გადამწყვეტილების გაგებას”, - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

ელჩმა საქართველოს პრემიერ-მინისტრს მადლობა გადაუხადა და აღნიშნა, რომ კითხვარი ძალიან დაეხმარება ევროკომისიას შეფასების გაკეთებაში.

„ბატონო პრემიერ-მინისტრო, მადლობელი ვარ, რომ აქ ვიმყოფები და ვიღებ თქვენი და მრავალი სხვა ადამიანის დიდი შრომის შედეგს, რაც კითხვარის მეორე და დასკვნით პროცესში განხორციელდა. ეს ძალიან დაეხმარება ევროკომისიას შედეგის განსაზღვრაში”, - განაცხადა კარლ ჰარცელმა.

როგორც ცნობილია, ევროკომისიის კითხვარის მეორე, სექტორული ნაწილი 33 თავს აერთიანებს, მოიცავს 2300-მდე კითხვას ყველა სექტორული მიმართულებით და მისი მიზნების თარიღად ევროკავშირის მიერ 13 მაისი იყო განსაზღვრული. კითხვარის მოცულობითი ნაწილის ეფექტურად და მაქსიმალურად მოკლე დროში შევსების მიზნით, ჩართული იყო ყველა შესაბამისი სახელმწიფო უწყება, პროცესს კი მთავრობის მეთაური პირადად აკონტროლებდა.

როგორც პრემიერმა აღნიშნა, საქართველოს ევროპული არჩევანი არის უალტერნატივო გადაწყვეტილება და ეს არა მხოლოდ მთავრობის, არამედ ქართველი ხალხის არჩევანია.

კითხვარის პირველი შევსებული ნაწილი საქართველოს მთავრობის მეთაურმა ევროკავშირის ელჩს 2 მაისს, მთავრობის ადმინისტრაციაში გადასცა. კითხვარის მეორე ნაწილის გადაცემის შემდგომ, ევროკომის-

ია დაინცებს საკუთარი შეფასების ანგარიშის მომზადებას, რომელიც ევროკავშირის საბჭოს გადაეცემა და საბჭო შესაბამის გადამწყვეტილებას, სავარაუდოდ, ივნისის ბოლოს მიიღებს.

17-18 მაისს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიბაშვილი ბრიუსელში სამუშაო ვიზიტით იმყოფებოდა, რომლის ფარგლებშიც მან ევროკავშირის სხვადასხვა ინსტიტუტების ხელმძღვანელ პირებთან მაღალი დონის შეხვედრები გამართა.

ორდღიანი ვიზიტის ფარგლებში პრემიერ-მინისტრი ევროპული საბჭოს პრეზიდენტ შარლ მიშელს შეხვდა, რომლის ფარგლებშიც მთავარ განსახილველ საკითხს ევროკავშირში განვეროიანებისათვის საქართველოს მიერ გაკეთებული განაცხადი და ქვეყნისათვის კანდიდატის სტატუსის მინიჭება წარმოადგენდა.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიბაშვილი, ბრიუსელში სამუშაო ვიზიტის ფარგლებში, ნატო-ს გენერალურ მდივანს იენს სტოლტენბერგს მის საცხოვრებელ რეზიდენციაში შეხვდა.

შეხვედრაზე კიდევ ერთხელ ხაზი გაესვა საქართველოს ევრო-ატლანტიკურ მისწრაფებას, რაც ქვეყნის საგარეო და უსაფრთხოების პოლიტიკის უმთავრეს პრიორიტეტს წარმოადგენს.

შეხვედრებზე მხარეებმა ვრცლად ისაუბრეს საქართველოს განაცხადის განხილვის პროცესზე, მათ შორის, საქართველოს მიერ ასოცირების შეთანხმების შესრულებისა და დემოკრატიული რეფორმების განხორციელების კუთხით მიღწეულ პროგრესზე. პრემიერ-მინისტრმა აღნიშნა საქართველოს ისტორიული არჩევანი, დაუბრუნდეს ევროპულ ოჯახს და ამ კონტექსტში ხაზი გაუსვა ქვეყნისთვის კანდიდატის სტატუსის მინიჭების თაობაზე ევროკომისიის მოსაზრებისა და ევროპული საბჭოს შესაბამისი გადაწყვეტილების მნიშვნელობას.

შეხვედრაზე მხარეებმა განიხილეს უკრაინაში რუსეთის სამხედრო აგრესიის შედეგად რეგიონში შექმნილი უსაფრთხოების გარემო, მათ შორის საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე არსებული ვითარება. პრემიერმა კიდევ ერთხელ დააფიქსირა საქართველოს მთავრობისა და ხალხის სოლიდარობა და ურყევი მხარდაჭერა უკრაინის მიმართ. მისი თქმით, ყველასთვის დიდი მნიშვნელობა აქვს ომის დამთავრებას უკრაინაში და რომ ომის შედეგები განსაზღვრავს მომავალ დღეებს, როგორც მთელი მსოფლიოსთვის, ასევე საქართველოსთვის.

ახალგორის მუნიციპალიტეტის გაზეთი
რედაქტორი ანა ყურშიავიშვილი
 კონტაქტი: ტელ: +995 593 501279

26 მაისის თემა: „ეპროკისაკენ!“

26 მაისი – საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე – საქართველოს ეროვნული დღესასწაული, რომელიც აღინიშნება ყოველწლიურად, ნიშნავს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენისა რუსეთის იმპერიისგან და სსრკ-სგან. მიუხედავად იმისა, რომ სსრკ-სგან დამოუკიდებლობა 1991 წლის 9 აპრილს გამოცხადდა, ეროვნულ დღესასწაულად მაინც 1918 წლის 26 მაისი – პირველი რესპუბლიკის მიერ გამოცხადებული დამოუკიდებლობის დღე – აღინიშნება.

ნოე ჟორდანია – საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე, ქართველი სახელმწიფო მოღვაწე, პოლიტიკოსი, თეორეტიკოსი, პუბლიცისტი, ქართველი სოციალ-დემოკრატების ლიდერი

დილიდანვე საზეიმო განწყობამ, მუსიკის ხმამ და მოსწავლე-ახალგაზრდობის ჟრინამ ამაღლებული და კიდეც უფრო დიდი გახდა ქართველებისათვის უპირველესი დღესასწაული – 26 მაისი – ჩვენი პატარა, მაგრამ უძველესი კულტურისა და მეცნიერების, ხელოვნებისა თუ დამწერლობის პატარა ქვეყნის დამოუკიდებლობის დღე.

ამ საზეიმო განწყობამ ფიქრის სიღრმეებში წამიყვანა... თაობების სიცოცხლე და თავგანწირვა დასჭირდა, ეს დიდებული და სანატრელი დღე რომ დამდგარიყო და გვეზემიდა...

მე არ ვიცნობდი, არასოდეს მინახავს საქართველოს პირველი თავისუფალი, დამოუკიდებელი სახელმწიფოს ხელმძღვანელები, არ დამინახია მათი გაცისკროვნებული, მტკიცე, შეუპოვარი გამომეტყველება, როცა საქართველოს დამოუკიდებლობა გამოაცხადეს.

არ ვიცი, როგორ კითხულობდნენ ამ ისტორიულ მასალას, როგორ საუბრობდნენ, როგორ და რაზე ფიქრობდნენ, რა და როგორ უხაროდათ, რას დარდობდნენ, თუმცა მათთან სიახლოვეს (საუკუნეზე მეტი გავიდა) პირადი ნაცნობობა რად უნდა? გადაიკითხე მათი სამშობლოსთვის წამებული ცხოვრება, ბიოგრაფია, დახედე მათ ფოტოებს, მათ ღრმად ფიქრიან თვალებს თვალი არ მოაშორო, და ისეთი განცდა დაგეუფლება, რომ ქვეყნისთვის თავდადება და ქვეყნისთვის თავგანწირვა ხელენიფებოდათ მხოლოდ... მტარვალმა ბოლშევიკებმა ვერ გატეხეს, ვერ დააჩოქეს... ამიტომ ვერ წაშალა უამრავმა ქართველი, წვიმამ და თქემმა უცხო მიწაზე, შორეული ლევილის სასაფალოზე უკვდავებად ქცეული სტრიქონები: „თუ საქართველო არ იქნება თავისუფალი, დე, მტვრად ქცეული მე მენახოს მთელი სამყარო...“

ეს სტრიქონები თითქოს მხოლოდ ჩვენ, ქართველებს, გვანდობს გულის კაემანს... ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდამ დაიწყო ზვიად გამსახურდიამ დაკარგული დამოუკიდებლობის ხელახლა მოპოვების პროცესი, რომელიც 1991 წლის 9 აპრილს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის გამოცხადებით დაავიგრძელა... ამ ოცდაათწლიან

ისტორიულ ლაბირინთებში, როცა ბევრჯერ იდგა საქართველო ვულკანზე, შინაური თუ გარეული მტერი ჩუმჩუმად ლესავდა ხმალს... ეს ჩემს თაობას ძალიან კარგად, გუშინდელივით ახსოვს...

სამწუხაროდ, რუსთაველზე ქართველმა ქართველის სისხლი დაღვარა... მხოლოდ გამსახურდია კი არ დაამარცხეს და დაამხეს მაშინ დემოკრატიის სახელს ამოფარებულმა ავაზაკებმა – კიტოვან-იოსელიან-სიგუას ბანდებმა, საქართველო დაამარცხეს და დაამხეს, რის შემდეგაც ქვეყანა ნელში ვერა და ვერ გაიმართა.

მე ვიცნობდი, მინახავს, რამდენჯერმე შევხვედრივარ ზვიად გამსახურდიას... 30 წელი გავიდა და მე დღესაც მჯერა, რომ მისი საქმე, თავდადება საქართველოსთვის მის სულში განიბანა და დაკრისტალდა. სწორედ კრისტალურმა სიყვარულმა თავისი ერისა შეაძლებინა საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადება... მე მინახავს მაშინდელი – ათეიზმს გამორიდებული, ეკლესიისაკენ მიმავალი, ერთ მუშტად შეკრული საქართველო...

ქართველს მხოლოდ ქართველი ამარცხებსო, – შენიშვნა საქართველოს დაუძინებელმა მტერმა შაჰ-აბასმა და სწორედ რჯულგაყიდულმა ქართველებმა, სხვადასხვა პარტიულ მიზნებს ამოფარებულებმა, სხვადასხვა დროს ძიძგნეს და წინკნეს მამული....

მე არ ვიცნობ ირაკლი ლარიბაშვილს, მაგრამ როდესაც ვუსმენ, ვგრძნობ: თხემით ტერფამდე ქართველია და არც არასოდეს დაუმალავს, რომ მისი „უფროსი“ ქართველი ხალხია... იმედით ვივსები... მისი ბრძნული

ბაბრძელება გე-4 გვირგვინი

26 მაისის თემა: „ეპროპისაკენ!“

მე-3 პერიოდი

პოლიტიკის გამოა, ომში ჩათრევის მსურველებმა (ვაიქართველებმა) რომ ვერ აჯობებს... ყოფილი ხელისუფლების წარმომადგენლებმა, სულ ქაოსში რომ არიან, ეს დასავლური კურსიდან გადახვევად ჩაუთვალეს და „განგაშის ზარები შემოჰკრეს“.

26 მაისია, – ულამაზესი დღესასწაული... ულამაზეს გოგონებსა და ვაჟებს ვუყურებ დღეს წეროვნის დევნილთა დასახლებაში და გული სიამაყით მეცხება. რა ლამაზები არიან... როგორ შვენივით ეროვნული სამოსი, რა ლამაზად ცეკვავენ, მღერაინ... ჩვენს ახალგორში კი ქსანი, ჩვენი ვერცხლურა ტალღებიანი ქსანი მობუზუნებს თურმე, ამღვრეულა, ადიდებულა, კალაპოტიდან გადმოსული, ამღვრეულ ტალღებს მოახეთქებს და ვინ იცის, რას ბუტუბუტებს“, „მრავალ დროების მონამე“...

მისგან მოშორებით ვზეიმობთ, იმ იმედით, რომ დავბრუნდებით ქსნის ხეობაში და მომავალ დღესასწაულს იქ მოვანწყობთ...

სცენაზეა ახალგორის „სავიზიტო ბარათი“, ფოლკლორული ანსამბლი „ლომისი“ – შალვა ილურიძე, ალიკა

ილურიძე წლების მანძილზე რომ ინარჩუნებს, და ახალ-ახალი სიმღერებით ახარებს მსმენელს...

საზეიმო კონცერტი არაჩუღებრივად მიჰყავთ წეროვნის მესამე საჯარო სკოლის მოსწავლეს თათული ოდიშვილს და ამავე სკოლის კურსდამთავრებულს მერაბ გელამვილს, აბიტურიენტის განცდებს რომ მაღავს...

გულს უხარია, ახალგორელები ნიჭიერი, ხელოვნების მოყვარული, შრომისმოყვარენი რომ არიან, რაც კიდევ ერთხელ დაამტკიცეს ამ საზეიმო დღეს...

„ლომისის“ ნუგზარ ფსუტურის სახელობის კულტურის სახლთან არსებული ხალხურ საკრავთა ანსამბლი „ახალი თაობა“ ცვლის სცენაზე. ანსამბლს მაღალი დონის პროფესიონალი, მრავალი საპატიო ჯილდოს მფლობელი, თავისი საქმის დიდოსტატი, მუსიკოსი თამაზ დურგლიშვილი ხელმძღვანელობს...

ჯარმელიშვილი, გურამ გათენაშვილი, გია ფსუტური, ანზორ ზანგურაშვილი...

ვუყურებ თმაშვეერცხლილებს, ომანინანად რომ მღერაინ, მართლაც ლომისის მაღლი რომ დაჰფენიათ... მათი სიმღერებით გაიზარდნენ თაობები ახალგორში... ხალხური სიმღერა, თანაც „ლომისელების“ ბუღბუღა ხმებით შესრულებული ხომ ძალიან მშობლიურია, თბილი, საყვარელი, ახლობელი...

ანსამბლის ერთი ულამაზესი ხმის პატრონი, ასევე ნიჭიერი მხატვარი ვალერიან გათენაშვილი მობუზუნე ქსნის პირზე დგას ალბათ დაფიქრებული...

და უნებურად მახსენდება ერთი სევდიანი სიმღერა: „ნეტავ სად მიდიან სიყრმის მეგობრები“... თითქოს ისევ სცენაზე ვხედავ ნუგზარ ფსუტურს, ალექსანდრე ჯავახიშვილს... ნათელი დაადგეთ იმიერ ქვეყანაში...

ახალგორელებს გვახსოვს „ლომისის“ მთელი შემადგენლობა, მათი წარმატებები და გულს უხარია, შალვა

საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი ზეიმის მონაწილეებს მიესალმნენ ახალგორის

მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე თამაზ ბალაშვილი და ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ნუგზარ თინიკაშვილი. მათ თავიანთ გამოსვლაში შეკრებილ საზოგადოებას მიულოცეს საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე და აღნიშნეს, რომ მთავრობის და ხელისუფლების პრიორტეტი, გამოხატავენ რა ერის და ჩვენი ხალხის ინტერესებს, ევროპულ ოჯახში დაბრუნებაა ჩვენი ისტორიული ღირებულებებით, ფასეულობებით, მენტალობით. შესაბამისად, წლევანდელი 26 მაისის თემა არის „ევროპისაკენ“.

ახალი თაობის მოსწავლე-ახალგაზრდებმა არაჩეულებრივად შეასრულეს სხვადასხვა ქართული კლასიკური ნაწარმოებები ხალხურ საკრავებზე...

ზეიმია სცენაზე და ზეიმია პარკში, სადაც მაყურებელს და მსმენელს მზიარული, ხალისიანი განწყობა აქვს... განსაკუთრებით გახარებულები არიან მშობლები, ვისი შვილებიც სცენაზე ხან ცეცხლს ანთებენ, ხან სინაზეს აფრქვევენ.

მაყურებელი აპლოდისმენტებს არ იშურებს ვასილ ქავთარაძის სახელობის ქორეოგრაფიული ანსამბლის „ქორული“ მიმართ. ანსამბლს ხელმძღვანელობენ გიორგი ზარიძე და ხატია თინიკაშვილი. „ქორულის“ წევრები, ქართული აღმატებული ხელოვნების – ხალხური ცეკვის თანაზიარნი, დიდებულად გადმოსცემენ ცეკვის შინაარსს ლამაზი ილეთების სწორი, ხალისიანი შესრულებით...

ბექა ხელაშვილის ქორეოგრაფიული ანსამბლის „ქსნის ხეობის“ მოცეკვავეებმა დიდი სიამოვნება მიანიჭეს მაყურებელს და გულწრფელი ოვაციებიც დაიმსახურეს.

მათ „წეროები“ ცვლიან... ჩვენი სახელოვანი „წეროები“ მრავალჯერ რომ გაუთქვეს სახელი ახალგორს თავიანთი ხელოვნებით. ხელმძღვანელი გიორგი მჭედლიშვილი.

სამეჯლისო-სპორტული ცეკვების სტუდიაში „წეროები“ რამდენიმე თაობის მოცეკვავეები არიან, ერთმანეთზე უკეთესები...

დღესასწაულზე განსაკუთრებული აპლოდისმენტები დაიმსახურა ვახტანგ ციმაკურიძის სახელობის ბავშვთა ბაბრძილუბა მმ-6 ბგვირღზი

დრო ყველაზე მართალი მსაჯულია

მოსწავლეობის დროს, ჩემი თაობის გოგონები ხშირად გვთხოვდნენ „საუნჯის“ შევსებას. უნდა გვეპასუხა კითხვებზე: ვინ იყო ჩვენი საყვარელი მწერალი, რომელ მუსიკას ვუსმენდით, რაზე ვოცნებობდით... ასეთი კითხვაც იყო: „ჩემი იდეალი...“ კარგად მახსოვს პასუხი. მახსოვს, რადგან აზრი არც არასოდეს შემიცვლია - ზვიად გამსახურდია...

არადა, ჯერ კიდევ „ეცოდებოდათ“ კონსტანტინე, რომ მის ოჯახში ასეთი „მოლაღატე“ შვილი აღიზარდა...

მერე იყო ერთიანი ეროვნული მოძრაობის აღმავლობა. ზვიადი თითქმის მთელი ერის იდეალად იქცა.

აღზევებას გარდაუვალი გოლგოთა და პირველი პრეზიდენტის ტრაგიკული აღსასრული მოსდევდა თურმე. ისევ დაინყო ამ ღვთისკაცის ძაგება. ისევ სცადეს მისგან ქართველი ერის მტრის ხატის შექმნა. ვერც ამჯერად შეძლეს.

დრო ხომ ყველაზე ულმობელი და მართალი მსაჯულია...

და მაინც, რატომ ებრძოდნენ ასე გამალებით? პასუხი ერთია - მასში ღვთის ნება ვერ აიტანეს, ღვთის ნება - გამოეხსნა საქართველო იმპერიალიზმის მარნუხებისგან. შურდათ კიდევ იმ სიყვარულის, რა სიყვარულითაც საქართველოს უყვარდა თავისი ღირსეული შვილი.

ბოლოს სიკვდილიც შემურდათ, თუმცა ამის მოსწრაფენი იყვნენ დღენიდაღა. დასაფლავებაც შემურდათ. ხალხის ასეთი თაყვანისცემა ხომ მათ არ ეღირსებოდათ არასოდეს.

მჯერა, ვისაც ზვიადი უყვარს, საქართველოს ღალატს გულში არასოდეს გაივლებს.

ისიც მჯერა, რომ უფალი არ გაგვწირავს და ყოველი განსაცდელის ჟამს ერის ნიალიდან უხმობს გმირს, რომელიც უკუნი წყვილიდან მზის სინათლეს დაგვანახებს.

ასე უხმო მეცხრამეტე საუკუნეში ილიას, მეოცეში - ზვიადს და მერაბს...

რა ვუყოთ, რომ ტრაგიკულად დასრულდა მათი ცხოვრების გზა, საქართველო ხომ გადარჩა. საქართველო ხომ ვერ მოკლეს!

ვერც მოკლავენ, რადგან „ქართველი ერის გზა - ქრისტეს გზაა, ეკლიანი გზა ჯვარცმისა და გარდუვალი აღდგომისა“...

დავით ახლოური
26 მაისი. 2022 წელი

26 მაისის თემა: „ეპროკისაკენ!“

მე-5 გვერდიდან

თა ქორეოგრაფიულმა ანსამბლმა (ხელმძღვანელი მაია ქურტაული, ქორეოგრაფი კახაბერ მარკოიშვილი).

ქართული ხალხური ცეკვის ანსამბლი „ივერია“ 15 წლისაა და სწორედ ამ საიუბილეო წელს, ამ დღეებში მიენიჭა „სანიმუშო საბავშვო სახალხო ქორეოგრაფიული ანსამბლის“ წოდება. როგორც მაია ქურტაული გვითხრა, „ანსამბლის წარმატებები დამოკიდებული იყო არა მხოლოდ ქორეოგრაფის სისტემატურ, პროფესიონალური მეცადინეობების და რეპეტიციების ჩატარებაზე, არამედ თითოეული მოცეკვავის მონ-

ფესიულ დონეზე წარვმართავთ მუშობას, ვეცდებით, რაც შეიძლება ბევრმა მოზარდმა ისწავლოს ცეკვა და არა მარტო ცეკვა. დაეუფლოს ქართულ უმნიშვნელოვანეს ხელოვნებას ქორეოგრაფიას, რომელიც ასახავს და ნათლად გადმოსცემს ქართველის ბუნებას, ხასიათს, ცეკვით გამოხატავს სინაზესაც და სიძლიერესაც, კდემამოსილებასაც და ცეცხლოვან მოქმედებასაც“.

მხატვრული კითხვის ოსტატებმა: კესო ოსეფაიშვილმა, თათული ოდიშვილმა, ნუცა ზანგურაშვილმა, ანა-

დომებასა და ამ ულამაზესი ხელოვნების სიყვარულზე. მე გულწრფელად ვულოცავ თითოეულ მათგანს ამ საპატიო წოდების მონიჭებას, მათ მშობლებს, რომლებიც ყოველთვის გვერდით გვიდგანან, განსაკუთრებული მადლობა მინდა გადავუხადო ახალგორის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარეს თამაზ ბალაშვილსა და ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელს ნუგზარ თინიკაშვილს ჩვენს მიმართ კეთილი დამოკიდებულებისათვის, აგრეთვე საქართველოს ქორეოგრაფიულ კავშირს. ანსამბლმა უკვე რამდენიმე თაობა აღზარდა და კვლავაც ხალისიანად და პრო-

მასწავლებლების, მათა ქურთაულის და შალვა ილურიძის, რომ იტყვიან, ხელში გაიარა. ამიტომ შეხვდნენ აპლოდისმენტებით მათ გამოსვლას ნამონაფრები, კოლეგები....

აღსანიშნავი და ძალზე მნიშვნელოვანია ის ფაქტი, რომ ორ წლიანი კორონობის „ყამიანობას“, მოძმე უკრაინელი ხალხის ტკივილს, აუცილებლად სჭირდება ასეთი გამოწვევა... საზოგადოების გაერთიანება არა სევდიანი არგუმენტებით, არამედ ხალხისანი განწყობით.

ამ ულამაზეს ღონისძიებას ორგანიზება გაუკეთა ახალგორის მუნიციპალიტეტის განათლების, კულტურის, სპორტისა და ახალგაზრდობის საქმეთა სამსახურმა (ხელმძღვანელი ნუგზარ ფსუტური). მის მომზადებაში აქტიურად ჩაერთო ახალგორის კულტურის ცენტრი, ბიბლიოთეკა, პერსონალურად ქალბატონი ესმა ქენქაძე.

არიან მუსიკოსები, პროფესიონალები, პედაგოგები, რომლებიც მხოლოდ თავიანთი პირადი წარმატებით კი არ არიან დაკავებულნი, არამედ ებოქას ქმნიან იმ საზოგადოებისაგან, სადაც იმყოფებიან, მუშაობენ, მოღვაწეობენ. ახალგორის სამუსიკო სკოლის პედაგოგებმა (ხელმძღვანელი მარინა ხრიკული) თაობები აზიარეს როგორც კლასიკური, ასევე ხალხური და ფოლკლორული მუსიკის ჯადოსნურ სამყაროს, თამაზ დურგლიშვილმა სულ რამდენიმე წელიწადში უამრავ ბავშვს ასწავლა ხალხურ საკრავებზე დაკვრა, გიორგი მჭედლიშვილის „წერობმა“ სატელევიზიო სივრცეშიც გვასახელეს... ასეა, სადაც შრომას, გულისხმიერებას გამოიჩინ, შედეგი სახეზეა...

კონცერტი დამთავრდა, მაგრამ შეკრებილი საზოგადოება არ იშლებოდა, განაგრძობდა ერთმანეთის მილოცვა-მოკითხვას, საუბარს, ბავშვები მხიარულობდნენ...

წურც მოუშალოს ახალგორელებს საზეიმო და მოსალხენი...

ნო კახნიაშვილმა ქართული პოეზიის მარგალიტებიც შეახსენეს შეკრებილ საზოგადოებას. 26 მაისისადმი მიძღვნილ ზეიმს შარავანდედად დაადგა მგალობელ გოგონათა გუნდის ჰაეროვანი, „ანგელოზთა გალობის“ სადარი საგალობლები....

მგალობელთა გუნდს ხელმძღვანელობს დოდო კახნიაშვილი, რომელიც საეკლესიო მართლმადიდებლურ ხელოვნებას, ქართული საგალობლების სიდიადესა და სილამაზეს აზიარებს პროფესიულ დონეზე.

წეროვნის დევნილთა დასახლებაში ბევრი ბავშვი და ახალგაზრდა ამღერდა და მუსიკისა და სიმღერის სწავლა შეძლო, ვინც ახალგორის სამუსიკო სკოლის

დავით ახლოურს ივანე მაჩაბლის სახელობის პაპია მიანიჭა

„დღეს, როცა მწუხრის ჟამი უდგას სამყაროს, როცა ცრემლი გულში ველარ ეტევა და ყელში გებჯინება, რთულია, რამემ გაგახაროს...“ – წერს დავით ახლოური, ახლახან, როცა საქართველოს ყურნალისთა კავშირმა ივანე მაჩაბლის პრემია მიანიჭა...

ახალგორის მუნიციპალიტეტი და მისი პოეზიის და პუბლიცისტური წერილების მკითხველები ვულოცავთ ამ დიდი ერისკაცის სახელობის პრემიის მინიჭებას და ვუსურვებთ წარმატებებს.

გიგო პაპა

ქარჩოხის ხეობის სოფელ ბალაანის მაშინდელ რვანლიან სკოლაში 1961-1980 წლებში მოღვაწეობდა ლეგენდარული დირექტორი ნასყიდა ბერიანიძე, მე არ ვიცნობდი ამ კაცს, არც ის ვიცოდი, რომ იგი ჩემი არცთუ ისე შორეული ნათესავი იყო, მაგრამ ქსნის ხეობელები-სგან მასზე ბევრჯერ მომისმენია თბილი სიტყვები. იგი ჩემს თვალში კიდევ უფრო ამალღდა, როცა მის ჩანაწერებს გავეცანი. „შრომა, სიმართლე, სინდისი“ - ასე ჰქვია წიგნს, სადაც ავტორი განვლილ ცხოვრებასა და მოღვაწეობაზე მოგვითხრობს. წიგნში შემთხვევით „გადავანყედი“ ერთ მონაკვეთს, სადაც საუბარია ჩემს დიდ წინაპარზე - გიგო ახლოურზე, რომელიც პაპაჩემის - გიორგი ახლოურის მამა იყო... ეს არაა მხოლოდ კონკრეტული პიროვნების პორტრეტი, ესაა მეოცე საუკუნის ოცდაათიანი წლების ქსნის ხეობის ისტორიის ერთი ნათელი სურათი, ამიტომ საჭიროდ ჩავთვალე თქვენთვისაც შემომეთავაზებინა.

„ერთხელ მე და დედა წავედით ახლოურთას. იმ სოფელში დედაჩემს ბიძა ჰყავდა - ახლოური გიგო. როგორც დედასაგან გამიგია, გიგო პაპა შეძლებულად ცხოვრობდა შედარებით და აი, მას მივადექით ცოტაოდენი ფქვილის სათხოვნელად. სოფელს რომ მივუახლოვდით, ცოტა ხანს შევისვენეთ, მე ფეხებს ძლივს მივათრევედი, დედა ხშირ-ხშირად მამხნევებდა - ცოტალა დარჩა და მალე მივალთო. შევატყე, რომ დედაჩემს გზის გაგრძელება და სოფელში შესვლა არ უნდოდა, მუხლები უკანკალედა, ცუდი ფერი ედო, მე ტირილი მოვრთე. დედამ თავზე ხელი გადამისვა და ცრემლები გადმოსცივდა. დედის თვალებმა მაგრძობინა, რომ სცხვენოდა ფქვილის სათხოვნელად მისულიყო დღისით, ხალხის დასანახად, ისიც დაკონკილი კაბითა და ნახევრად ტიტლიკანა შვილით...“

ჩვენს ილბალზე ათიოდე წუთის შემდეგ სტვენა და ცხვრების ბლავილი შემოგვესმა - და მალე წყაროსთან თხები მოცვივნენ, შემდეგ ვეებერთელა ქოფაკიც

გაჩნდა, ძალიან ლამაზი ძალღი იყო და სულ კუდის ქნევით გვიახლოვდებოდა. ენა გადმოეგდო და სიცხისაგან ქაქანებდა. მე მაინც მემინოდა და თხილის ძირში მივიკუნჭე. დედამ გამამხნევა, ნუ გეშინია, ცხვრის ძალღი შენ არაფერს დაგიშავებსო. არ გასულა კიდევ რამდენიმე წუთი და გამოჩნდა ჩვენსკენ მომავალი მალაღი, ჯმუხი ბერიკაცი. თავზე თეთრი ცხვრის ტყავისაგან შეკერილი ფამფარა ქუდი ეხურა.

დედამ შორიდან ვერ იცნო გიგო პაპა, მან კი, ცოტა რომ მოგვიახლოვდა, ბოხი ხმით შესძახა: ნინო, შვილო, აქ რას აკეთებ ამ პატარა ბაღლით. პაპა გაოცებული გვიცქეროდა, ხან მე მომპყრობდა თვალებს, ხან - დედაჩემს. დედამ ტირილი დაიწყო, თქმით კი ვერაფერის თქმა მოახერხა. გიგო პაპა თვითონ მიხვდა ყველაფერს. მომეჩვენა, რომ პაპა არაფერს არ გაიმე-

ტებდა ჩვენთვის. თავის შვილებს ხომ არ დააკლებს პურის ლუკმას და ჩვენ მოგვცემს-მეთქი, - ვფიქრობდი ჩემთვის. გული მიცახცახებდა და თან ვნატრობდი: ერთი პური მაინც მოგვცეს, რომ სული მოვითქვათ და უკან დაბრუნება შევძლოთ.

პატარა ხნის შემდეგ საიდანღაც ცხელი პურის სუნი ვიგრძენი, თვალებს აქეთ-იქით ვაცეცებდი და პირში ნერწყვი მომდიოდა. შიმშილი კიდევ უფრო მომეძალა. სწორედ იმ დროს გიგო პაპას პატარა ბიჭმა გიორგიმ (გიორგი გიგოს ძე ახლოური გახლდათ პოეტის, ისტორიის დოქტორის, პროფესორ დავით გრიგოლის ძე

„ავერსის კლინიკამ“ ღვენილებსთვის საქველმოქმედო აქცია გამართა

14 მაისს ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობის შენობაში „ავერსის“ კლინიკის გამოცდილმა, მაღალკვალიფიციურმა

სხვადასხვა პროფილის ექიმებმა მოსახლეობას უფასო გამოკვლევები ჩაუტარეს, ხოლო ახალგორის პოლიკლინიკაში მიიღო პაციენტები გინეკოლოგმა.

აქციით ასზე მეტმა პაციენტმა ისარგებლა. გამოკვლევების ჩატარებისა და საექიმო კონსულტაციის გარდა, მათ სხვადასხვა დანიშნულების მედიკამენტები გადაეცათ.

ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობა მადლობას უხდის „ავერსის კლინიკის“ ექიმებს ყურადღებისა და მხარდაჭერისთვის.

ახლოურის პაპა) მამამისის გვერდით დადგა კალათი, თვითონ კი „ქედანას“ ეთამაშებოდა და თან ჩემსკენ აპარებდა თვალს. გიგო პაპამ კალათიდან ახლადგამომცხვარი პურები, ყველის მოზრდილი ნაჭერი და მოხარშული ხორცი ამოიღო. ცოტა რომ მოვნაყრდით და სული მოვითქვით, გიგო პაპამ დედას ყველაფერი გამოკითხა, გიორგი კი შინ გაგზავნა: დედაშენს უთხარი ახლავე აქ ჩამოვიდესო, - დააბარა.

როგორც კი გიგო პაპას მეუღლე ჩვენთან მოვიდა, პაპამ მაშინვე უთხრა: ე გოგო და ბალლი შინ წაიყვანე, კარგად აჭამე პური და რამდენსაც მოერევინა, ფქვილი და გამომცხვარი პური გაატანე, ერთი ყველიც ჩაუდევო.

ჩემს სიხარულს საზღვარი აღარ ჰქონდა, შიმშილი და დაღლილობა სულ დამავიწყდა, აღმართში მარდად მივყვებოდი დედაჩემს. დატვირთულები დაგბრუნდით უკან, ჩვენს სოფელს რომ მივუახლოვდით, მინდორში პატარა გოგო-ბიჭები ხბორებს აძოვებდნენ, როგორც კი დაგვინახეს, წინ შემოგვეგებნენ: თუშინანთ ნიკა, ჯავახიანთ გიორგი, ოქროპირიანთ შაქრია და სხვები. ყველას შიოდა, კალათში ჩანყობილ პურებს თვალს ველარ ამორებდნენ. დედაჩემმა ველარ აიტანა მათი საცოდაობა, ამოიღო ერთი პური და თითო ნატეხი ყველას დაურიგა თვალცრემლიანმა.

იმ დროს ყველა სოფელს და ოჯახს მეტნაკლებად უჭირდა. კარგად მახსოვს, ჩვენზე უარესად ბევრი ცხოვრობდა, ზოგი ზამთარ-ზაფხულ მათხოვრობითა და სოფლიდან სოფელში ლუკმა პურის ძებნით ირჩენდა თავს.“

სურათებზე:

1. ნასყიდა ბერიანიძე - ბალანის რვანლიანი სკოლის დირექტორი 1961-1980 წლებში
2. ნასახლარები სოფელ ახლოურთიდან.

დავით ახლოური

„მოხილური იუსტიციის სახლი“ უკვე მცხეთა-მთიანეთის რეგიონის მოსახლეობასაც მოემსახურება

რატი ბრეგაძემ წარუვანო მსხოვრებ პირიანე ჭულუხაძეს შვილის დაბადების მონაშთი პირადად გადასცა

იუსტიციის სამინისტროს წარმატებული პროექტის „მოხილური იუსტიციის სახლის“ გეოგრაფიული არეალი გაიზარდა. დღეიდან ის მცხეთა-მთიანეთის 5 სოფელსა და მათ შემოგარენში მდებარე სოფლების 17 000-ზე მეტ მომხმარებელს 470-მდე სერვისის მიანვდის. წეროვანის დასახლებაში ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებული მოქალაქეები მოხილური იუსტიციის სახლის მომსახურების მიღებას საცხოვრებელ ადგილას შეძლებენ.

მცხეთა-მთიანეთის ადგილობრივმა მოსახლეობამ იუსტიციის სახლის სერვისები პირადად იუსტიციის მინისტრისაგან მიიღო. რატი ბრეგაძემ წეროვანში მცხოვრებ მარიამ ჭულუხაძეს შვილის დაბადების მონაშთი გადასცა. მინისტრთან ერთად, ადგილზე იმყოფებოდნენ მისი მოადგილეები თამარ ტყეშელაშვილი და ერეკლე ღვინიაიძე, აგრეთვე, სახელმწიფო რწმუნებული მცხეთა- მთიანეთის მხარეში დავით ნოზაძე და ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები.

„მოხარული ვართ, რომ ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირებს შესაძლებლობა ექნებათ, ადგილზე მიიღონ ყველა ის მომსახურება, რასაც იუსტიციის სამინისტრო სთავაზობს მოქალაქეებს“, - განაცხადა იუსტიციის მინისტრმა.

„მოხილური იუსტიციის სახლი“ იუსტიციის სამინისტროს ინოვაციური პროექტია, რომელიც სახელმწიფო და კერძო სექტორის სერვისებს სთავაზობს იმ ათეულობით სოფლის მცხოვრებთ, სადაც საზოგადოებრივი ცენტრები და იუსტიციის სახლები არ ფუნქციონირებს. პროექტი 2021 წლის აგვისტოში ამოქმედდა და დღეისათვის კახეთის, შიდა ქართლის, სამეგრელოს, გურიის, აჭარის, იმერეთისა და მცხეთა-მთიანეთის რეგიონებს მოიცავს.

1 ივნისი ბავშვთა დღის დღეა

ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღე ყოველწლიურად 1 ივნისს აღინიშნება მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში. მისი მიზანია მსოფლიოს საზოგადოებრივი აზრის მობილიზება ბავშვთა დასაცავად, ზრუნვა მათი ჯანმრთელობისა და დემოკრატიული აღზრდა-განვითარებისათვის.

1989 წელს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ მიიღო ბავშვთა უფლებათა კონვენცია, რომელიც ემყარება 4 ძირითად პრინციპს:

1. სიცოცხლე,
2. განვითარება,
- 3 დაცვა,
4. მონაწილეობა.

წარსულ საუკუნეებში მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში ადგილი ჰქონდა ბავშვთა მიმართ ფიზიკურ, ფსიქოლოგიურ ძალადობების შემთხვევებს, იზღუდებოდა განათლების შესაძლებლობა.

საბედნიეროდ, დღეს მდგომარეობა მნიშვნელოვნად შეცვლილია უკეთესობისაკენ.

ნებისმიერ განვითარებულ ქვეყანაში ბავშვს განსაკუთრებული ადგილი უკავია, რაც კიდევ უფრო გაამყარა 1989 წელს მიღებულმა „ბავშვთა უფლებათა კონვენციამ“, რომელმაც სრულად შეცვალა ბავშვების აღქმა და მათთან დამოკიდებულება.

1 ივნისისადმი მიძღვნილ დიდი ღონისძიებაზე, რომელიც მოანყო საქართველოს ქალთა საბჭომ (პრეზიდენტი ქეთევან გაბრუაშვილი) და საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ქალთა საბჭომ, მიწვეულები იყვნენ ახალდაბის საჯარო სკოლის მოსწავლეები ფრეზეთის დევენილთა დასახლებიდან, ასევე აფხაზეთიდან და უკრაინიდან დევნილი ბავშვები.

ღონისძიება ჩატარდა თბილისის მუშათაიდის პარკში, სადაც ქალთა საბჭოს პრეზიდენტმა, კეთილშობილმა და ბავშვებზე მზრუნველმა ქეთევან გაბრუაშვილმა ქალთა საბჭოს სხვა წევრებთან ერთად ულამაზესი ზეიმი მოანყო. პატარებმა ჯერ გული იჯერეს სხვადასხვა ატრაქციონებზე, ხალისიანად შეექცნენ მასპინძელთა მორთმეულ ტკბილეულსა და ნუგბარს, შემდეგ გაიმართა კონცერტი, სადაც მონაწილეობდნენ სხვადასხვა საბავშვო ანსამბლები, ინდივიდუალური მომღერლები, მოცეკვავეები. ბავშვების გაცისკროვნებულ სახეებს, ზეიმს დასასრული არ უჩანდა...

შემდეგ პატრებს გადასცეს ძვირფასი საჩუქრები – სათამაშოები, სასწავლო ნივთები, გასართობი თამაშების კომპლექტები...

ფრეზეთიდან ამ ზეიმში მონაწილეობდნენ: ნიკოლოზ ჩიტიშვილი, ნიკოლოზ ანამარია, გიორგი, ლუკა, ჟანა ბალაშვილები, ნიკოლოზ, მარიამ გოჭაშვილები, ვალერი ბალხამიშვილი, მარიამ გაროზაშვილი, ანანო, ბარბარე ბერიანიძეები, მარიამ პავლიაშვილი, ბარბარე თინიკაშვილი, მარიამ ყველაშვილი, თორნიკე ხინჩაგოვი, ლაშა მიდელაშვილი, მაგდა ილურიძე, აგრეთვე ნიკოლოზ ტატიშვილი წეროვნის დევენილთა დასახ-

„ბავშვები არიან ბანსაკუთრებული უფლებების მქონე ალამიანები და არა ქველმოქმედების მხოლოდ პასიური გმირები“.

ბავშვთა უფლებების
კონვენცია

ლებიდან, რომელმაც უკრაინელ ბავშვებს გადასცა თავისი ნახატები საჩუქრად.

– ძალიან გახარებულები არიან ბავშვები, – მაღლიერების გრძნობით მითხრეს ახალდაბის საჯარო სკოლის პედაგოგებმა (თეა მიდელაშვილი, გიული გაროზაშვილი, შორენა შერმადინი), რომლებიც ბავშვებს ახლდნენ, – ქალბატონმა ქეთევანმა რამდენი რამ გააკეთა ბავშვებისათვის... ეს იყო ზეიმი, უანგარო სითბოთი და სიყვარულით სავსე...

– ჩვენი წამოსვლის ლამაზი ორგანიზება ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებლის ნუგზარ თინიკაშვილის პირადი ყურადღების, ზრუნვის შედეგია, რისთვისაც მადლობას ვუხდით თქვენი გაზეთის საშუალებით...

მე ვავსაუბრე ახალგორელ ბავშვებს, მათგან ზოგიერთს არც უნახავს ახალგორი, ჩვენი თვალსამოთხე ქსნის ხეობა, მაგრამ აბა, ჰკითხე, სადაური ხარო, – ყველა, – ახალგორიდანო, მპასუხობდნენ...

ჩამოვსხედით კონცერტის დასასრულს და ვისაუბრეთ ასე შინაურულად, ახალგორულად...

რე უნდა გამოხვიდე-მეთქი, ვკითხე კაფანდარა მომღიმარ თამრიკოს.

თურმე მზარეულობა მოსწონს და მოდელობა, – ერთ-ერთს ამოარჩევს. ჩვენც მოდელობა გვინდაო, – არ დამიმალეს მარიამმა, ანიმ და ჟანამ...

მეო, – ნიკოლოზმა, – ისტორიის მასწავლებელი გამოვლო.

– მეც მასწავლებლობა მინდა, მაგრამ სპორტისო, – ლუკამ...

ვალერის ოქროს ხელი ჰქონია – ჩხირკედლაობს და ულამაზეს ნივთებს აკეთებს, – ხეზე კვეთასაც კარგად ვისწავლი და ფერმერიც უნდა გამოვიდეო.

მაგდას სტომატოლოგობა მოსწონს...

დასასრული მმ-12 გვერდზე

მუშაობით, ჩვენი თამუნა!

მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობის თანამშრომელი თამარ (თამუნა) გიგაური.

თამუნა დაიბადა და გაიზარდა ახალგორში, დაამთავრა ახალგორის პირველი საშუალო სკოლა წარჩინებით. ბავშვობაში გამოირჩეოდა სიკეთით, თანაკლასელებისადმი სიყვარულით, თანადგომით. სკოლის დამთავრების შემდეგ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკური ფაკულტეტი. ახალგორის მუნიციპალიტეტში მუშაობდა წლების მანძილზე. იყო თავისი საქმის პროფესიონალი, განათლებული, ინტელექტუალური, სიკეთით სავსე, გულისხმიერი და გულმონყალე, ერთგული მეგობარი და გულმართალი კოლეგა.

მშობლები ეკა ჯიქურაშვილი და ვილიამს გიგაური

ახალგორში ცხოვრობდნენ. როგორც კი დროს და შესაძლებლობას მოიპოვებდა, ახალგორში მიდიოდა. ძალიან უყვარდა ახალგორი, უფროსების პატივისცემელი და მომფრთხილებელი ბრძანდებოდა... გულისგულით უყვარდა ერთადერთი ძმა მიშიკო გიგაური...

დაუჯერებელია, რომ ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობის კარს აღარ შემოაღებს ეს მშვენიერი ახალგაზრდა ქალბატონი, ყველას მოყვარული, ყველას ღიბისა და ტკივილის გამზიარებელი... ბოლოს უმძიმეს სენტან მოუნია გამკლავება, მაგრამ ვერ გაუძლო...

მწუხარე და თავზარდაცემული ვართ თანამშრომლები... დავტირით ჩვენს თამუნას, თანაგრძნობას ვუცხადებთ მის ოჯახს, ახლობლებს... მის სამუშაო მაგიდაზე ყვავილები დევს ნიშნად მისი არდავინყებისა და სანთელი ციმციმებს... ჩვენი გულწრფელი ცრემლი და ლოცვა მიეგებოს თამუნას სამოთხის კართან...

მეგობრები

ახალგორის მუნიციპალიტეტის საკრებულო და ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგეობა ღრმა მწუხარებით იუნწყება თანამშრომლის

თამარ გიგაურის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

თანაკლასელები ღრმა მწუხარებით იუნწყებიან საყვარელი, უღალატო, გულისხმიერი მეგობრის

თამუნა გიგაურის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

12 მაისს წმინდა მარტინაპოლიტანის ეკლესია ანდრია პირველწოდებულის საქართველოში შემოსვლის დღეს აღნიშნავს

ცნობა ანდრია მოციქულის საქართველოში მოღვაწეობაზე პირველად ბერძნულ მწერლობაში ჩნდება IX საუკუნის მეორე ნახევარში და საქართველოშიც აქედანაა შემოსული X-XI საუკუნეებში. ამ წყაროზე დაყრდნობით, ქართულ ძეგლებში პირველი გარკვეული ინფორმაცია წმინდა ანდრიას საქართველოში მოღვაწეობის შესახებ გიორგი მთაწმინდელს (XI საუკუნის მეორე ნახევარი) მოეპოვება. იგი საქართველოს ეკლესიის დამფუძნებლად ანდრია მოციქულს თვლიდა და ანტიოქიის პატრიარქთან პაექრობის დროს ქართული ეკლესიის დამოუკიდებლობის უფლებას ამ ცნობაზე დაყრდნობით ამტკიცებდა.

წმინდა ანდრიას, პეტრე მოციქულის ძმას, უფალმა იესო ქრისტემ პირველს მოუწოდა, ამიტომ ეწოდა მას პირველწოდებული. ანდრია კაპერნაუმში ცხოვრობდა და გალილიის ტბაში თევზაობდა. მან სიყრმიდანვე შეიყვარა უფალი და როცა ისრაელში წმინდა იოანე ნათლისმცემლის ხმა ქუხილივით გაისმა, ნეტარი მოციქული მისი უახლოესი მოწაფე გახდა. „აჰა, ტარიგი ღმრთისა“ — მაცხოვრის გამოჩენისას წმინდა იოანემ ანდრიას და იოანე ღვთისმეტყველს ამ სიტყვებით მიმართა, რის შემდეგაც ორივე მათგანი იესოს გაჰყვა.

ანდრიამ მესიის პოვნა ძმასაც ახარა, იესოსთან მიიყვანა და მას დაუმონაფა.

ძმები განუყრელად თან ახლდნენ ძე ღვთისას და მისი სასწაულების, სიკვდილისა და აღდგომის მოწმენიც გახდნენ.

მაცხოვრის ამაღლების შემდეგ ღვთისმშობელს ივერიის მოქცევა ხვდა წილად, მაგრამ რადგან მისი მიცვალების ჟამი მოახლოებული იყო, ძე ღვთისამ უბრძანა, იერუსალიმში დარჩენილიყო, საქართველოში კი ანდრია პირველწოდებული გაეგზავნა თავისი ხელთუქმნელი ხატით.

კერპთაყვანისმცემელი მოსახლეობა წმინდანს დიდ წინააღმდეგობას უწევდა, არაერთი განსაცდელი დაატყდა თავს ურწმუნოთაგან, მაგრამ ღვთისა და პატიოსანი ხატის მეოხებით ყველაფერი მადლობით დაითმინა, „ვიდრემდის ყოველნივე მოაქცივნა და მოიყვანა სარწმუნოებად“, შემდეგ კი გზა განაგრძო: იყო კლარჯეთში, არტაანკოლაში, პართეთში, სომხეთში, შემდეგ კი იერუსალიმში წავიდა.

იერუსალიმის მოლოცვის შემდეგ წმინდა ანდრია სვიმონ კანანელსა და მათათასთან ერთად კვლავ საქართველოში დაბრუნდა და ქრისტიანობა ქართლში, სამეგრელო-სვანეთსა და აფხაზეთში იქადაგა.

წმინდა ანდრია პირველწოდებულის ხსენების დღესთან ერთად 12 მაისი საქართველოს ღვთისმშობლის წილხვდომილობის დღე და ეროვნული დღესასწაულია. ამის შესახებ გადაწყვეტილება საქართველოს მთავრობამ და წმინდა სინოდმა 2018 წელს მიიღო.

1 ივნისი ბავშვთა დღის დღეა

მე-10 ბვირლიან

მეცნიერები გამოვალთო ჩვენ – ნიკოლოზმა და მარიამმა გამიმხილეს...

ლაშას ინჟინრობა უნდა, – როცა

ითვლებოდა ადრიდანვე... ძალიან მოვშინაურდით, ბევრი ვისაუბრეთ.

- ყველაზე მეტად, სულ ძალიან, რა გინდათ- მეთქი, – ვკითხე...
- უკრაინაში ომი დამთავრდეს!
- ახალგორში შევიდეთ!
- ღმერთმა აუხდინოთ!

საიუბილეო კონსერტი წარუვანსა და ფრეზეთში

ნეროვნისა და ფრეზეთის დევილითა დასახლებებში, აშშ-ის საელჩოს ორგანიზებით, ჯაზ-ბენდის კონცერტი გაიმართა.

ღონისძიება აშშ-სა და საქართველოს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების 30-ე წლისთავს მიეძღვნა.

კონცერტს, მოსახლეობასთან ერთად, საქართველოში ამერიკის ელჩის მოადგილე რაიან ჰარისი, მცხეთა-მთიანეთის მხარის სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილე გოჩა ქავთარაძე და ახალგორის მუნიციპალიტეტის გამგებელი ნუგზარ თინიკაშვილი ესწრებოდნენ.

ახალგორში დავბრუნდებით გზები და ხიდები ააშენოს, გიორგის – იურისტობა, გამომდიებლობა მომწონსო, გამომხილა; თორნიკემ – მოჭიდავე გამოვალთო, ქსნის ხეობელებისათვის ჭიდაობა ვაუჟაკობად